

"Заплескајте со рацете сите народи, воскликнете кон Бога со

радосен глас; зашто Севишниот Господ е

страшен, голем Цар е над целата земја. Слава на Отецот и Синот и Светиот Дух, сега,

секогаш и во сите векови. Амин! Голем е Господ и многу фален, во градот на нашиот Бог, на Својата света гора. Прекрасна возвишеност, радост на целата земја е гората

Сион; на северната страна нејзина е градот на големиот Цар... Слушнете го ова сите народи; внимавајте вие сите што живеете по Вселената, земнородни и синови човечки, како богатите, така и сиромашните. Устата моја ќе кажува мудрост, а мислата на срцето мое - поука".

Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

ВОЗНЕСЕНИЕ ХРИСТОВО

долу, кон земјата, и го потчинуваат на законот на земјината тежа. А еве, во зборот "Вознесение" тоа е спротивно. Во овој збор се чувствува неискажлива радост, движење нагоре, воздигнување во височината, бескрајно издигнување.

Откако Господ Исус Христос воскреснал од мртвите, преку четириесетте дена им се јавувал на Пресвета Богородица и

туку чекајте го ветувањето од Отецот, за кое сте слушале од Мене! ... Ќе примите сила, кога врз вас ќе се симне Светиот Дух; и ќе Ми бидете сведоци во Ерусалим и во цела Јудеја и Самарија, и дури до крајот на земјата".

Ги изнел надвор од Витанија, "па кога ги крена рацете, ги благослови. И кога ги благословуваше, се оддели од нив и

НЕБОТО Е ЦАРСТВО БОЖЈО, ЦА И УБАВИНАТА, ЦАРСТВ

И кога Јас ќе бидам издигнат од земјата, сите ќе ги привлечам кон себе", им зборувал Христос на своите ученици.

Завршниот чин на земната мисија на Спасителот на светот Господ Исус Христос е Неговото Вознесение. Синот Божји се симнал од небото за да ја изврши задачата која Му ја дал Отецот и исполнувајќи сè се вратил при Отецот, "носејќи го засекогаш ранетото и прославно човештво кое го прими".

"Оче, ... Јас Те прославив на земјата; го извршив делото кое си Ми го дал да го извршам. И сега, прослави Ме Ти, Оче, во Тебе Самиот, со славата која ја имав во Тебе, уште светот пред да настане. Го јавив името Твое

на луѓето, ... Јас им го предадов Твоео слово, ... А сега одам при Тебе, и ова му го кажувам на светот, за да ја имаат во себе Мојата радост полна", зборувал Божјиот Син Господ Исус Христос.

Вознесение Христово! Тоа е денот, тоа е празникот кој го создаде Господ за да се радува светот во него. Тоа е славниот и светол ден кога ќе одекне радосниот поздрав: Христос се Вознесе! и радосниот отпоздрав: Навистина се Вознесе! Тој збор претставува предизвик на т.н. "закони на природата", кои човекот постојано го влечат на-

на своите ученици, им зборувал за Небесното Царство, и ги поткрепувал во верата во Божјото Царство. Како воскреснал им заповедал на своите ученици да ги крштеваат сите народи: "Одете по сиот свет и проповедајте го Евангелието на секое создание. Кој ќе поверува и се крсти, ќе биде спасен; а кој не поверува, ќе биде осуден". Исто така, по своето страдање и Воскресение, им се јавил жив на апостолите и им заповедал да го чекаат доаѓањето на Светиот Дух, кој излегува од Отецот. "Не оддалечувајте се од Ерусалим,

се вознесе на небото; тие Му се поклониле и се вратија во Ерусалим со голема радост. И беа постојано во храмот, каде што Го прославуваа и го благословуваа Бога. Амин!" (Лука 24, 50-53)

Таа голема радост трае до денес и секоја година се обновува, засветлува на празникот Вознесение Христово - Спасовден.

Додека апостолите и Богородица гледале кон небото како Христос се вознесува, одеднаш пред нив застанале двајца мажи во бела облека, и им рекле: "Луѓе Галилејци, што стоите и

НА МЕСТОТО НА ЦРКВАТА "ВОЗНЕСЕНИЕ ХРИСТОВО" ОД СВЕТИТЕ ЦАР КОНСТАНТИН И ЦАРИЦА ЕЛЕНА, МУСЛИМАНИТЕ ИЗГРАДИЛЕ КУПОЛА

гледате кон небото? Овој Исус, Кој од вас се вознесе на небото, ќе дојде повторно по истиот начин, како што Го видовте да оди на небото". (Дела на св. ап., Лука 1, 10-11) Овој и многу други настани се запишани во Светото Евангелие, како што вели евангелистот Јован "за да поверувате дека Исус е Христос, Син Божји, и верувајќи да имате живот во Неговото име".

Ациите и туристите го посетуваат посебно означеното место каде Господовите нозе

нува заминувањето Христово од луѓето, зашто знаеме дека Тој никогаш не го напушти светот. Тоа се гледа од Неговите зборови: "...Јас сум со вас преку сите дни до крајот на светот. Амин!" (Мат. 28, 20)

На овој празник се одбележува Неговото славно Вознесение на небото, со што се отвора патот на Вознесението на човекот, се отвора небото за Него, новиот и вечен дом, вечното живеалиште на човекот, наречено Небото како наш вис-

вината, Царството на вечниот живот. Небото е име за нашето вистинско повикување. Тоа е целосно одухотворување на човекот, победа на животот над смртта, триумф на љубовта и вистинското знаење. Во зборот Небо се состои крајната вистина на животот на земјата.

Се поставува прашањето зошто Бог станал Богочовек? Зошто Бог се спушил од небото на земјата? "Бог се спушил на земјата за ние да се вознесеме на небесата!" Во тоа всушност се состои и вистинската смисла на големиот Господов празник Вознесение Господово, кое во целиот православен свет е наречен и Спасовден (празник на Спасителот). Со Вознесението на Богочовекот Исус на небото се отвора патот на вознесението на човекот, човекот е повикан да се вознесе и во него, преку Вознесението, се открива целта и крајната смисла на човечкиот живот. Со овој необичен настан е прославен Бог, но е прославена и човечката природа. Доаѓа до повторно соединување на човекот со Бога, обновена е човечката заедница со Бога, човекот станува учесник во Божественото, тој се обожва. Самиот човек навлегува во тајните и во длабочините на Божественото.

Заради Божјата безгранична љубов Вознесението е преминување со Христа од смртта во живот, од земјата кон небото. Христовото Вознесение е празник на радоста на душата "со надеж за вечниот живот што го вети вечниот Бог", празник на

Химната на празникот гласи: "Си се возвел во слава, Христе Боже наш, и си ги израдувал учениците со ветувањето на Светиот Дух, а со благословот си ги уверил дека Ти си Син Божји, Спасителот на светот".

На овој празник се воспеваат славата и силата Божја преку псалмите на Св. пророк цар Давид (антифони):

"Заплескајте со рацете сите народи, воскликнете кон Бога со радосен глас; зашто Севишниот Господ е страшен, голем Цар е над целата земја. Слава на Отецот и Синот и Светиот Дух, сега, секогаш и во сите векови. Амин! Голем е Господ и многу фален, во градот на нашиот Бог, на Својата света гора. Прекрасна возвишеност, радост на целата земја е гората Сион; на северната страна нејзина е градот на големиот Цар... Слушнете го ова сите народи; внимавајте вие сите кои живеете по Вселената, земнородни и синови човечки, како богатите, така и сиромашните. Устата моја ќе кажува мудрост, а мислата на срцето мое - поука".

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

АПЕЛ

Манастирот "Си Свети" има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда. Редакцијата "Македонско сонце" упатува апел до сите Македонци во државава и до оние кои се наоѓаат насекаде во светот да го дадат својот финансиски придонес за негово обновување и одржување, за да го зачуваме од забот на времето.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

Манастир "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Жиро-сметка:
530-0003005453-64
ОХРИДСКА БАНКА А.Д.
ОХРИД

РСТВО НА ВИСТИНАТА О НА ВЕЧНИОТ ЖИВОТ

за последен пат ја допреле земјата. На тоа место има голем камен на кој јасно се гледаат отпечатоците, трагите од Исусовите стапала. Таму денес се наоѓа мала џамија. На врвот на Маслиновата Гора во Ерусалим е подигната голема православна црква посветена на Вознесението Христово.

Христос се возвел на небото на четириесеттиот ден по Неговото Воскресение. Тоа бил ден на разделба од Богородица и од апостолите, но радосна разделба. Но, на тој ден Светата Православна Црква не го праз-

"Bog se спу{til na zemjata za nie da se vozneseme na nebesata!"

тински роден крај. Гревот ја разделил земјата од небото. Станува збор за Небото кое сме го изгубиле заради своите гревови и кое Христос дојде повторно да ни го покаже, да ни го открие, да ни го дарува, да ни го врати да биде наше. Небото - тоа е Царството Божјо, Царството на вистината и уба-

чувство на слобода на христијанската душа, чувство на бескрајност, посилено од радост, посилено од восхит.

Секоја година се празнува во четврток, во шестата седмица по празникот Воскресение Христово, точно на четириесеттиот ден од Воскресението на Господ Исус Христос. Тоа е стар празник, востановен уште од времето на апостолите. Во првите векови на христијанството се празнувал заедно со празникот Света Педесетница, а од IV век почнал да се празнува посебно.